

[Finansministeren.]

invalidenteren og andre sociale ydelser. En del af disse reguleringer fremkommer først på statsbudgettet med betydelig forsinkelser, men der er naturligvis alligevel tale om en realitet, der må regnes med ved budgetteringen. Men når alle disse beløb er medregnet, hvad bliver der så tilbage af det ærede medlems indirekte besparelser?

Jeg tror, det er realistisk at regne med, at det, vi kan spare på udgiftssiden ved at reducere statens skatteindtægter svarende til en virkning på 1 dyrtidsportion, er 25 mill. kr. og ikke 60—80 mill. kr., som det ærede medlem forudsatte.

Hvis vi herefter vender tilbage til hovedbetragtningen, så synes forholdet altså at være det, at man ved et passende udvalg af skattelettelse til et samlet beløb på henved 200 mill. kr. kan opnå dels, at pristallet nedbringes med 6 points, dels at staten opnår en udgiftsbesparelse på 25 mill. kr. Nettoresultatet for statsbudgettet bliver således, at overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet reduceres med ca. 175 mill. kr.

En sådan lettelse af finanspolitikken vil givetvis medføre en tendens til forbrugsudvidelse i befolkningen — jeg forstår, at det er noget, det ærede medlem i og for sig er helt enig med mig i — og det er derfor nødvendigt som det næste led i planen at gennemføre besparelser. Hvor store skal disse besparelser nu ialt være? Ja, efter mit skøn må forudsætningen være, at besparelserne bliver på ialt 175 mill. kr., når vi iøvrigt går ud fra de omtalte forudsætninger. Jeg forstår imidlertid nu på det ærede medlems udtalelser, at han er inde på, at vi kan klare sagen med mindre besparelser.

Det ærede medlem fremkom med denne udtalelse, som jeg finder det værd at citere; den findes på sp. 1895:

„når vi befinder os i en situation med stigende tendens for valutabalancen, er der i højere grad råd til at ofre en indsats overfor inflationen, end der ellers ville være“.

Det er jo ganske bemærkelsesværdigt, at det ærede medlem nu ser med så stor optimisme på valutabalancen — det ærede medlem har jo før været optimistisk i så henseende med uheldige erfaringer. Desværre kan jeg ikke fuldtud dele denne optimisme. Må jeg minde om, at jeg netop sluttede

min tale ved fremsættelsen af finanslovsforslaget med at fremhæve en række forhold, som bør gøre os forsigtige i vurderingen af fremtidsudsigterne. Det fald i baconpriserne, der lige er sket, forekommer mig at understrege berettigelsen af en sådan forsigtig holdning. Jeg må derfor for mit vedkommende finde, at det ville være uforsvarligt i dag at disponere således, at overskuddet på statsbudgettet reduceres. Det vil altså sige, at skal der gives en skattelettelse svarende til en nedsættelse af dyrtidsreguleringen med 1 portion, så skal der findes besparelser for 175 mill. kr.

Lad os vende tilbage til disse besparelser. Det ærede medlem har fremdraget to områder, hvor han mente en væsentlig besparelse var mulig, nemlig statens vejudgifter og statens tilskud til arbejdsløshedskasserne. Det ærede medlem udtalte, at vejbyggeriet i samfundshusholdningen har en størrelsesorden på 200 mill. kr. om året. Jeg ville foretrække at tale om de vejudgifter, der figurerer på statsbudgettet. Her drejer det sig nemlig om 200 mill. kr. om året. Heraf androg udgifterne til statens egne veje 15 mill. kr. i 1954—55, vejfundsarbejderne 63 mill. kr. og tilskud til kommunale vejarbejder 123 mill. kr.

I betragtning af at udgifterne til en række vejarbejder ikke vil kunne røres — jeg vil således tro, at der næppe vil være nogen, der f. eks. vil have, at vi skulle stoppe arbejdet på Halsskov-Knudshovedruten — vil det ikke være muligt at opnå væsentlige besparelser på dette område uden at røre tilskuddet til de kommunale vejarbejder, og jeg finder det rimeligt, for at vi kan diskutere sagen helt konkret, at spørge det ærede medlem, om hans udtalelser skal forstås på den måde, at det konservative folkeparti stiller forslag om, at tilskuddet til kommunale vejarbejder på ca. 120 mill. kr. skal bortfalde for det kommende finansår. Hvis dette er tanken, var det jo også interessant at få oplyst, om det konservative parti på dette område optræder alene eller som på så mange andre områder sammen med partiet venstre.

Hvis man nu fik et flertal for at borttage tilskuddet til de kommunale vejarbejder for det kommende år — og det var også rart for kommunerne at få dette at vide —